

Posudek vedoucího bakalářské práce.

Autor: Marina Krapchatova

Název: Pojetí vkusu v Kantově estetice

Jako téma své práce zvolila autorka problematiku vkusu u Kanta. Postup práce je promyšlený a dobře zvolený. Autorka nejprve čtenáři objasní rozdíl určující a reflektující soudnosti, který je z hlediska Kantovy koncepce vkusu zcela zásadní. Poté objasní další klíčovou souvislost Kantovy koncepce, totiž pojem transcendentálního principu soudnosti, jímž je pojem účelnosti bez účelu. A na závěr první části vysvětlí, co je to soud vkusu a jak se odlišuje od soudů teoreticko-poznávacích. Soud je tedy výkonem reflexivní soudnosti a jelikož mu v základu leží transcendentální, pro všechny subjekty stejně platný princip, lze s tímto typem soudu spojovat nárok na specifický typ objektivní platnosti. Autorka rovněž vysvětlí, v čem spočívá rozdílnost typu objektivní platnosti soudů vkusu oproti objektivní platnosti teoreticko-poznávacích soudů. První část práce má tedy charakter úvodu do problému, zaměřující se na tři základní aspekty Kantovy koncepce, které ji odlišují od předchozích estetických teorií. Ve druhé části autorka poměrně srozumitelně navazuje na první část, protože se zde zaměřuje na Kantovu analýzu momentů soudu vkusu, jež jsou tvořeny formálními aspekty soudů. Také tuto nesnadnou materii zvládá autorka dobře. Dokáže ji srozumitelně komentovat a vysvětlovat. Aby Kant obhájil, že se soudy vkusu lze spojovat specifický typ objektivní platnosti, provádí transcendentální dedukci soudů vkusu, jež má samozřejmě zcela jiné parametry a zcela jiný postup než transcendentální dedukce objektivní platnosti kategorií v první kritice. Tomuto opět poměrně nesnadnému problému věnuje autorka závěrečnou třetí část své práce. Autorka správně upozorní čtenáře na to, že specifická objektivní platnost soudů vkusu se u Kanta zakládá na možnosti sdělovat, tj. činit intersubjektivně přístupnými počitky (Empfindungen), které se v subjektu ustavují na základě jeho reflexe účelné formy vnímaného objektu estetického zájmu. Jedná se tedy o reflexivně vzniklé počitky druhého řádu, tj. imanentní počitky. Problém je dán tím, že reflektující soudnost nedisponuje pojmy, jež by umožňovaly pojímat počitky jako vlastnosti vnímaných předmětů. Jejich sdělitelnost se tedy musí zakládat na něčem jiném než na pojmové subsumpci. Opět bych zdůraznil, že autorka tento netriviální problém dokáže nejen velmi dobře vysvětlit, ale také vyložit Kantovo řešení.

Některé kvality předložené práce jsem už zmínil. Dále bych k nim přiřadil důkladnost a pečlivost, se kterou autorka zvolené téma zpracovala. Výběr sekundární literatury sice není příliš rozsáhlý, ale vzhledem k tomu, že se jedná o bakalářskou práci, považuji ho za dostatečný. Za určitý nedostatek bych považoval okolnost, že autorka nepracuje s německým textem, avšak domnívám se, že i to lze v případě bakalářské práce považovat spíše za drobnější nedostatek. Ve svém celku však práce splňuje požadavky kladené na bakalářskou práci. **Práci navrhuji hodnotit známkou velmi dobře.**

PD Jindřich Karásek, Dr.